

G

MUGzine is een schrijft vol poëtische vluggertjes.

Bas Belleman · Trudy Dijkshoorn

Mark Fayot · Dietske Geerlings

Elbert Gonggrijp · Jan Kleefstra

ED N

U

Z

I

N

Nº
30

Sluit je ogen. Transponeer jezelf van je dulle druilkantoor naar een windstille dag aan zee, panty en laarsjes in de tas en met je blote voeten door het zand. Een witgeel gestreepte strandstoel staat op de duintop op je te wachten, je zit en kijkt uit over de zee, een vluchtige vlinder tuimelt langs je oog, een lieveheersbeestje op je blote dij. Skinnydippen in een ijskoude zee. Opdrogen, het zand tussen je tenen vandaan halen, oorbellen in en terug naar kantoor. Alsof er niets gebeurd is.

- *Marianne Hermans*

Oplage

Ik weet niet in welke oplage
je bent verschenen.
Dat heb je nooit verteld.

Ook niet toen de inkt nog
vers langs je flanken droop
en de bladzijden inliep.

Je zweeg erover. Het zwijgen
viel tussen de draad en naald
van de Franse kruissteek.

Katernen vonden elkaar blind
en zonder snijverlies.

Ik heb je leeslint bewaard
voor later en mochten we elkaar
ooit treffen bind me in bij de lijst
van teruggevonden boeken.

- Trudy Dijkshoorn

Misschien komt het weer terug

Ik had je met alles willen vergelijken – dit lieflijke, maar oud geworden landschap, een terugkeer naar een plek die nooit de mijne zou kunnen zijn – nu, na al die jaren, nog voor ik je kon vergeten, toen ik jou wilde ontmoeten, je nog niet werkelijk kende – de wind door je haren.

Een bloes op je gezicht. Waar ben je toch vandaan gekomen, had ik aan jou dan niet genoeg, moest ik maar weer de moed verzamelen om het mij dikwijls af te vragen – de zon scheen door de bladeren, wij zaten aan deze tafel, daar waar wij zojuist aangenaam vertoefden.

En ik wist je zeker toen ik langs je heen keek, gevangen door het minst geringe detail dat ik zoal opmerkte –

- Elbert Gonggrijp

Mark Fayot

klauwen in de nacht jouw
ach pas geboren hoofdje
kindje kogels een oorlogslied boren
door letters schiet ik mijzelf
voorbij druk kranten weg in mijn slaap
draai mijn nek om
niet te zien niet te horen
lig ik in jouw armen meisje huil
van wachten hier het regent en jij
bent van lucht en water geworden

universum

in de schaduw van mijn voorraad ik
in de ochtend de shampoo zachtjes
door mijn haren strijk
werken is rondlopen door ruimtes
waar mensen op stoelen zitten
aan tafels papieren schuiven schermen
openklappen meisje o meisje
met gaten van mortiergranaten
terwijl langs jouw huid het krijzen
van bloedende moeders schampt

- Dietske Geerlings

Vooral de heldere ogen
het schitterende weerzien

vergelijk eens een zonder mist koppige dag
met het noordelijk daarvan uitblijven
van genegenheid

is tijd de stern door wiens vleugels zonlicht
de gave ordent naar gelang de wind breekt

de wereld is te klein om de mens te ontlopen

- Jan Kleefstra

Je wilt meer dan een broodzakje

De maisvelden brachten drijfmest
en het Lutteler zand, een diep verlangen
naar de geur van naaldbomen.

Je wilt meer zijn dan een broodzakje.

We veegden de kruimels van tafel
en zaten ingebakken tussen stadse hotelgasten
die spraken van de koetjes en de landweggetjes.

Wij deden ons tegoed aan Twents
krentenbrood en de vraag over heimwee
hoe het je al van te voren vloert.

Zomers zijn brandnetels op hun scherpst.

- Trudy Dijkshoorn

Straks als er sneeuw
en de vlinders verdwenen
en de mens stiller

langgerekte ogen over ijzige golven staren
langs iedere halm wel een lied klinkt

het licht geknield achter mijn voorhoofd
in een weke schittering als bloemenplukker
halfvleugelig door zilte bermen dwaalt

het zaaigoed dat niet rijpt
de zon wacht
naar schimmel ruikt

- Jan Kleefstra

Mark Fayot

grootvader met groeven
in drie stappen
door zand
bereikt wat over is
van zijn kleindochter

ineenzakt om niet onder
te doen voor de dood
in het niets meer zien niets
meer horen deze grootvader weten
in het zand daar zijn borstkas adem
haalt door mijn longen hier

lucht altijd in verbinding met lucht

hem denken in de ochtend
op weg naar mijn kinderen
wat over is van zijn klein
dochter hoe kan ik nog hoe kan ik

in handen van kinderen
voordat zij schermen openen

hoop weer in de vorm van een vogel vouwen

- Dietske Geerlings

Melkwit

Zeldzaam zacht – en de bomen drommen bijeen zoals zij hun vorm hebben toegedacht, omdat zij waar zijn zoals zij denken te zijn, omdat zij zo bedacht moeten zijn, omdat zij denken in al hun pracht waar te zijn.

In nevels gehuld hun uitlopend silhouet, maar enkel in de top. IJl in de lucht in het voorlopige seizoen, in een ogenblik dat maar niet over lijkt te gaan.

Een waas van eeuwigheid in het witst mogelijke licht, zeldzaam zacht, bijna geen lijnen nog. Maar aan de horizon de stoïcijnse bomen waar alles schijnaar hetzelfde blijft, ook als het is verdwenen –

- Elbert Gonggrijp

Muggen

texas / mijn huid
zo ordelijk mijn bloed eruit
gepompt door minuscule buisjes / snuitjes

muggen dressereren, muggen
door vuur leren scheren
zeggen geluk, zeggen

boor mijn vijand aan
steek je snuit in zijn bloed
laat een veld van bulten achter

als een soldaat in gevecht om olievelden
spat in extase uit je pantser
en laat mij alleen, met mijn anti-stift

- Bas Belleman

Het gesprek

Vandaag had ik een goed gesprek
met het scanapparaat in de plaatselijke
supermarkt, het begin liep wat stroef
het was schermen en aftasten
maar na verloop van tijd klikte het
met bliepjes en blobjes
de juiste golflengte in acht nemend
namen we mijn mandje door.
Zelden was een ontmoeting meegaander.

Aan de hand van een felbegeerde
vrijbrief mocht ik het pand verlaten
door de hekkensluis achter me te laten
eerlijk gezegd had ik toen nog
een schouderklopje verwacht of
een uitzwaaijgebaar of op z'n minst de toegift
'Fijn u te hebben ontmoet', maar moest
het doen met een dag tegen de straat
en het begraven van lamzakke vleugels.

- Trudy Dijkshoorn

Eenvoudig geluk

De klokken beieren hun tijd, de duinen verkleuren
in hun tertiären – ik heb mijn dorp nog nooit zo
geliefd als nu, hier op het bankje gezeten, terwijl
het mij zo vertrouwd had geleken, terwijl ik het
beter ken dan wat dan ook. Het is weer eens
herfst en de vogels vliegen over.

Iedereen zou gelukkig moeten zijn, in dit park, met
deze grazige weiden, de bollenvelden, die ene oude
straat en de eeuwig aanwezige zee – maar de mens
een vluchtige groet en het vee slechts het vee – en
waar zijn toch de nachtegalen?

De rimpelroos een vertrouwde vreemde en
de nijlgans mij insgelijks. Ik kan het steeds
herhalen hoe mooi en zeldzaam het voor
mij geworden is, maar zo gewoon in het
dagelijks bivakkeren –

- Elbert Gonggrijp

De waarheid schreeuwt vergeefs
in verkleumde handen dat er leven
voor het grijpen drijft aan de borst van
de aan lager wal geraakte ijzeren schouw

wind telkens in opeenvolgende klateringen

elders zingt een vreesachtige winterkoning

weten dat windrag geen spinnen vangt

een groene mistbank uit het water trekt

- Jan Kleefstra

Mark Fayot

ruimte is het ontbreken hier

van woorden het wit
wassen van wachten
tot een onbehoorlijk
grote wolk van stilte
mij medeplichtig maakt
woorden weglaten is
als woorden roepen

doden dus doden

- Dietske Geerlings

Het is de vreugde

zwartgeblakerd dansend boven het windstil
neergestreken naar sneeuw riekend ochtendlicht

kan ze zonder strijd in haarzelf teruggetrokken zijn
uit de keel ingehouden weidezang trillen

een blik over zee is genoeg voor een lome duik
in haar onveranderlijk teer geborgen
stil fluisterend winterwaden

- Jan Kleefstra

Steeds rapper werden
broeken krapper, blouses wijder
en leek de grond waarop gelopen werd
steeds dichterbijder

@L.uule

Word donateur

Colofon

MUGzine is een schrift vol poëtische vluggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks.
Grafisch ontwerp: Bart van Heiningen (BRRT). # 30/2025